

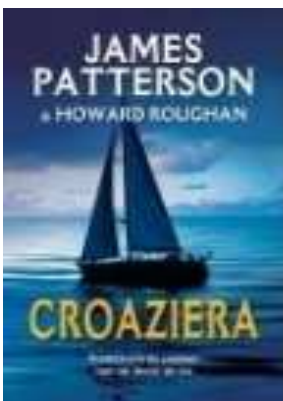

Fraților Brendan, Eleanor și Cordelia Walker nu le-a lipsit niciodată nimic. Până într-o zi când tatăl lor, doctorul Walker, are un accident bizar și rămâne fără serviciu. Familia este obligată să se mute în alt oraș, într-o veche casa victoriană. Nici nu le-ar fi trecut vreodată prin minte celor cinci că mutarea lor avea să dezlănțuie forțe magice nebănuite. Lucruri dintre cele mai ciudate încep să se petreacă în jurul lor și pe neașteptate cei trei frați se trezesc captivi într-o lume bizară, unde o ceată de războinici medievali, niște pirați amenințatori și o vrăjitoare rea le-au pus gând rău. Lupta se duce pe viață și pe moarte, iar cei trei frați trebuie să o câștige ca să-și recapete părinții și să fie din nou acasă.

Cordelia, Brendan și Eleanor nu se bucură prea multă vreme de averea pe care o deține familia lor. Acum se confruntă cu alte probleme. Exilată, Vrăjitoarea Vântului nu mai pare o amenințare, până ce tatăl ei reușește să o găsească. Copiii nu se pot ține departe de aventuri.

Ajunși din nou în cărțile lui Denver Kristoff, cei trei au de înfruntat necazuri și mai mari, străbătând timpul de la Roma antică, cu arșița Colosseumului, la Al Doilea Război Mondial și până în munții înzăpeziți ai Tibetului. În plus, nu le e ușor nici să fie adolescenți.

De la moartea soțului său, Anne Dunne și cei trei copii ai săi au dus o adevărată luptă cu viața. Într-un ultim efort de a-și salva familia, Anne plănuiește o vacanță deosebită pe mare, care să-i apropie din nou pe toți, însă doar la o oră după ce pornesc în ceea ce ar trebui să fie o călătorie de vis, totul se transformă într-un coșmar: fiica adolescentă, Carrie, vrea să se sinucidă, fiul, Mark, este sub influența drogurilor și băiatul de zece ani, Ernie, e într-o stare aproape catatonică. Anne reușește încetul cu încetul să aducă lucrurile la normal, însă, când încep să se simtă din nou ca o familie, se produce catastrofa. Supraviețuirea ar putea să fie cea mai mică dintre grijile lor de acum.

Sub peronul 13 al celei mai aglomerate gări din Londra există o intrare veche, acoperită de afișe scorojite. Dincolo de ea se află o insulă fermecată, unde oamenii trăiesc fericiți și lipsiți de griji alături de zâne, căpcăuni, vrăjitoare, magicieni și niște făpturi ciudate numite ceșoșoroci, care emană ceață atunci când ascultă muzică.

După ce o femeie bogată și rea îl răpește pe prințul moștenitor al insulei, un grup bizar de salvatori, format dintr-o zână, un magician, un căpcăun și o micuță harpie, pornește în căutarea lui, ajungând ca după peripeții neașteptate să-l salveze și să-l readucă părinților săi, regele și regina insulei.

Ca în orice poveste, finalul este unul fericit, prietenia, încrederea, curajul și modestia fiind cele care înving toate obstacolele.

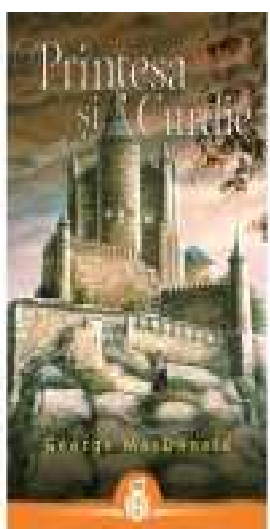
Pentru Klee, un adolescent în vârstă de șaptesprezece ani, tatăl său a însemnat totul. El i-a deschis calea către marile muzee din New York și către lucrările de artă fabuloase expuse acolo. De la el a aflat tot soiul de legende și povești pline de magie. Până într-o zi când tatăl lui a murit. Acum, silit să locuiască într-o suburbie împreună cu mama sa, Klee simte că a pierdut tot ceea ce i-a dat vreodată o identitate – iubitul său tată, excursiile săptămânale la MoMA și energia vibrantă a New York-ului. Asta până o cunoaște la ora de arte plastice pe Sarah, o fată impetuoasă și liberă, care-i răspunde cu zâmbete și glume când el „cade pe gânduri“. Brusc, are sentimentul că Sarah este singura care-l face fericit. Dar, când un act de trădare îl zdruncină, Klee ajunge în „Duba cu Maimuțe“, un centru de psihiatrie pentru adolescenți din Northhollow. Alternând planurile temporale și conducând firul narativ spre punctul în care Klee acceptă că are nevoie de ajutor și decide să se vindece, *Privind la stele* este un roman extraordinar, construit din tușe minimaliste cu efect maxim, despre ceea ce ne face să ne pierdem echilibrul și cum ni-l putem redobândi.

Personajele principale ale acestui roman sunt prințesa Irene și băiatul-miner Curdie, călăuziți discret de o misterioasă și înțeleaptă stră-străbunică.

Prințesa Irene e fetița pe care orice părinte cu scaun la cap și-ar dori s-o aibă. Înțeleaptă, fermă, cinstită, manierată, se comportă aproape întotdeauna ca o adevărată prințesă, după cum ține să repete mereu autorul. Mai puțin frământată decât Curdie, are și ea parte de suferință, nu e o răsfățată a familiei, nici a sorții.

Curdie nu e doar un personaj care trăiește o aventură miraculoasă, ca în orice altă poveste, ci e un băiat care și trăiește aventura spirituală ce se petrece în lumea basmului, dar e valabilă dincolo de ea. E un băiat bun de pus pe rană: harnic, săritor, curajos, ager, cumpătat, onest, perseverent. E un exemplu demn de admirat și de promovat.

La sfârșitul poveștii cu goblini, autorul le promite copiilor că Irene și Curdie vor continua aventura. Și, după cum îi șade bine unui om de cuvânt, își respectă promisiunea.

La câțiva ani după aventuroasele întâmplări din mină, Curdie aproape că a uitat că prințesa avea o stră-străbunică. Mai mult, așa cum pățesc aproape toți copiii, se făcuse mai mare și mai... răutăcios. A ajuns chiar să tragă de plăcere cu arcul după porumbei nevinovați.

Depart, în capitala regatului, prințesa era tristă și avea nevoie de ajutor, căci lucrurile nu mergeau deloc bine nici la palat, nici în cetate. Dar cum să chemi pe cineva în ajutor când tu nu poți părăsi castelul? Și cum să afle un băiat de miner din celălalt colț de regat că prințesa Irene era în primejdie? Numai o stră-străbunică înțeleaptă și cu puteri miraculoase îi poate scoate din încurcătură. Însă nu-i de ajuns, ci mai trebuie ca și băiatul și fata să fie curajoși, înțelepți și tenace, fiindcă îi așteaptă o nouă aventură cu pericole la tot pasul, cu dușmani vicleni și prieteni neașteptați.